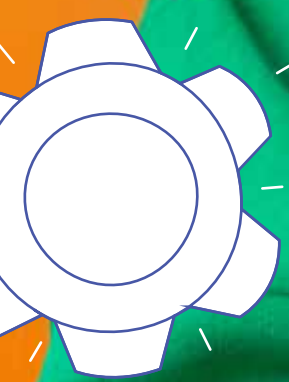

Zijn wie je bent

ALLEMAAL VER ZAA ME LEN!

CSO Apeldoorn maakt al jaren het verschil voor jongeren rondom Apeldoorn

En dat vieren we!

Het past niet zo bij CSO om onszelf op de borst te kloppen. Omdat goed werknemer- en werkgeverschap in een professionele cultuur bij ons vanzelfsprekend is. We zijn zo gewoon maar juist daarom zo goed. Dat krijgen we tenminste terug van leerlingen, ouders, het vervolgonderwijs, inspectie en het bedrijfsleven.

CSO heeft met vier scholen in Apeldoorn en het Autisme Steunpunt een rijke geschiedenis in Apeldoorn. Als stichting bestaan we 25 jaar maar onze praktijksschool de Boog bestond in april 2023 veertig jaar, het SBO vierde op 1 augustus 2023 zijn 25ste verjaardag en de twee Zonnehoekscholen vieren in oktober 2024 dat ze al zestig jaar les geven. Met SBO de Prinsenhof, SO de Zonnehoek, VSO de Zonnehoek, Praktijksschool de Boog, het KoningsCollege en het autisme steunpunt zijn wij de ontbrekende schakel in Apeldoorn die passend onderwijs waar maakt.

De afgelopen vier jaar heb ik kennis mogen maken met een geweldige stichting met een rijk palet aan onderwijsvoorzieningen en arrangementen. We hebben vele specialisaties en hoog opgeleid personeel dat elke dag het verschil maakt. Onze christelijke identiteit geeft ons richting en die omarmen we daarom. Maar we doen ook volop mee in de veranderende maatschappij. Iedereen ongeacht identiteit is welkom bij de CSO scholen en we hebben onze naasten lief. Naast een professionele organisatie zijn we een veilige minimaatschappij waar iedereen wordt gezien en je mag zijn wie je bent met ieder zijn eigen talenten. Dit geldt voor leerlingen, ouders en voor iedereen die voor CSO werkt. Bij CSO heb ik geleerd dat een familiecultuur en een professionele organisatie gericht op ontwikkeling prima samen kunnen gaan. Het is een warm bad. Ik vind het een eer om bestuurder te mogen zijn bij deze fijne club.

In dit magazine vind je interviews met collega's, ouders, leerlingen en bedrijven waar we mee werken. Ook als leerlingen onze scholen verlaten, komen ze nog regelmatig binnen onze scholen om te laten zien wat ze allemaal hebben bereikt. Hbo'ers, mbo'ers, eigen bedrijven, werknemers of welke vorm van arbeid of dagbesteding dan ook. Onze leerlingen zijn op hun eigen niveau volwaardige burgers in de maatschappij. Daar zijn wij trots op.

Wat we samen als CSO de komende jaren doen, is vertaald in ons strategisch beleidsplan 2023-2027. We zijn een eenheid met een verscheidenheid aan onderwijsvormen en arrangementen per school. Omdat dergelijke plannen vaak vaag zijn en veelomvattend hebben wij ze in actieplannen per school concreet gemaakt en in beeld gebracht zoals hierboven.

Wij gaan u nu niet verder lastig vallen met een uitgebreid strategisch beleidsplan. Het magazine laat zien waar wij voor staan. Wij wensen u veel leesplezier en bent u nieuwsgierig geworden, kom dan gerust eens langs op onze website of bij onze scholen.

Erik Wijtsma - Voorzitter College van Bestuur CSO Apeldoorn

Colofon

Het verzamelmagazine is een eenmalige uitgave van CSO Apeldoorn, waaronder de scholen SBO de Prinsenhof, SO de Zonnehoek, VSO de Zonnehoek, Praktijksschool de Boog, het KoningsCollege en het autisme steunpunt vallen.

Hoofredactie

Ester van den Akker, drtekst.nl

Aan dit nummer werkten mee:

Saskia van Berkel, Jonas Spronk en vele anderen.

Vormgeving

jasperspronk.nl

Zijn wie je bent

WAT GEBEURT ER ALLEMAAL IN DIT MAGAZINE?

4

Wij zijn CSO!

5

Zij werken bij CSO

6

Zappen door de tijd

8

Mijn leerkracht is de beste!

10

Over CSO de Zonnehoek

12

Kleinsten aan het woord

14

Stagebedrijf Lucrato van Joeri

14

Stagebedrijf Groenwerk van Kjeld

16

Stagebedrijf Foenix van Rafa

20

Lachen op het KoningsCollege!

21

De column van Esther Wesselink

22

Pizza, club sandwich & tomatensoep

26

Hoera voor de hulpouders!

VOOR DE SCHOLEN VAN CSO APeldoorn IS ELK KIND SPECIAAL.
WIJ BIEDEN EEN VEILIGE SCHOOLOMGEVING WAARIN ELKE LEERLING
ZICHZELF KAN ZIJN.

WIJ ZIJN CSO!

ONZE SCHOLEN

CSO Apeldoorn gelooft dat er in onze maatschappij plaats is voor iedereen. Op onze scholen bieden we kinderen een plek waar ze zich gehoord en gezien voelen. Enthousiaste leerkrachten en medewerkers staan elke dag weer klaar om leerlingen het onderwijs te bieden dat bij hen past. Het doel is uiteindelijk dat iedereen een plekje in de samenleving vindt. Zinnvolle dagbesteding, een leuke baan of een volgende opleiding. Samen met de leerlingen en hun ouders of verzorgers gaan we daarnaar op zoek. En de reis ernaartoe, maken we zo leuk en leerzaam mogelijk!

Onder Stichting CSO Apeldoorn vallen drie scholen voor gespecialiseerd onderwijs: De Prinsenhof voor speciaal basisonderwijs, de Zonnehoek voor speciaal onderwijs (SO) en voortgezet speciaal onderwijs (VSO) en De Boog voor

praktijkonderwijs (regulier VO). Deze drie scholen zijn gespecialiseerd in scholing voor leerlingen van 4 t/m 19 jaar met speciale behoeften op het gebied van scholing of ontwikkeling. Ook is er het KoningsCollege. Deze school is speciaal voor middelbare schoolleerlingen met ASS en internaliserende problematiek. Het KoningsCollege is onderdeel van het VSO De Zonnehoek.

AUTISME STEUNPUNT APeldoorn

Het Autisme Steunpunt Apeldoorn hoort ook bij CSO Apeldoorn. Het Autisme Steunpunt Apeldoorn weet supervel van autisme af. De begeleiders kunnen iedereen helpen die veel met mensen met autisme te maken hebben. Dat kunnen ouders of leerkrachten zijn. Maar ook bedrijven. Vanuit het hele land vragen mensen ons om advies!

Zij werken bij CSO

Esther Vinkenvleugel - leerkracht bij SO de Zonnehoek

"Ik vind het heel fijn om les te geven aan kinderen die extra ondersteuningsbehoefte nodig hebben, voor wie het allemaal niet zo vanzelfsprekend gaat. Vooral voor kinderen met wat moeilijker verstaanbaar gedrag. Het geeft mij een kick als ik dat gedrag kan ombuigen en voor henzelf is het ook fijn. Het is een dankbaar beroep. Ik krijg van de kinderen veel terug. En van de ouders, die soms al best wel wat mee hebben gemaakt. We snappen van elkaar dat het niet altijd makkelijk is. In de klas vind ik groepsgesprekken het leukst. Dan is er veel interactie, stellen de kinderen zich open en hebben we mooie gesprekken. Maar het is soms ook heel fijn als ze heel stil aan het rekenen zijn!"

Tamara Jacobsen - leerkracht bij De Prinsenhof

"Op de Pabo wilde ik al het speciaal onderwijs in, om kinderen te begeleiden die het wat lastiger hebben. Ik heb zelf een broertje die op een school zat voor kinderen met leer- en opvoedingsmoeilijkheden. Inmiddels werk ik 26 jaar in het onderwijs, waarvan 24 jaar op De Prinsenhof. Les geven is soms topsport. Kinderen hebben vaak al een lange weg afgelegd voor ze hier komen en hebben een flinke rugzak. Meer dan vroeger. Toen zagen we vaak kinderen met leerproblemen, nu veel meer met gedragsproblematiek. Maar een kind krijgt bij mij elke dag een nieuwe kans. Ik vind het nog steeds een uitdaging om te ontdekken hoe ik een kind vooruit kan helpen. Ik kan juichen om de kleinste stapjes."

Henk Jan Hultink - leerkracht en stagecoördinator bij VSO de Zonnehoek

"Een studiegenoot van de Pabo wees me 17 jaar geleden op een vacature bij deze school. Ik had altijd al een speciale band met kinderen met een rugzak op de basisschool waar ik zeven jaar werkte. Dus ik dacht: dit is mijn kans. Dat was de beste beslissing ooit. Ik vind het mooi dat we hier op onze school verschillende groepen hebben waardoor we bijna elke leerling kunnen bieden wat hij of zij nodig heeft om zich te kunnen ontwikkelen. Moet je voorstellen dat deze leerlingen al stage gaan lopen op hun vijftiende! Ik ben daar heel trots op, en dat zeg ik ook regelmatig tegen mijn klas. Als je een kind mag helpen om zich te ontwikkelen, is dat heel bijzonder. Mijn belangrijkste doel is dat ze hier elke dag de deur uit lopen met een goed gevoel, omdat ze helemaal zichzelf mochten zijn."

Ingeborg Garssen - stagecoördinator bij De Boog

"Om hier te werken heb je geduld nodig en een passie voor deze jongeren. Je vindt het leuk of je loopt gillend weg. Het heeft mijn hart veroverd. Ik vind het mooi dat ik een bijdrage kan leveren aan stabiliteit en ontwikkeling. We hebben kleinere klassen en een leerling blijft van begin tot eind bij dezelfde leerkrachten. Daardoor raak je zo betrokken bij de leerlingen, dat je het verschil kunt maken. En dat geeft voldoening, meerwaarde te kunnen bieden aan een kind dat daardoor een toekomst heeft. Vroeger leek het erop alsof we jongeren vooral van straat hielden, maar tegenwoordig zijn we doelgericht bezig, met veel meer visie. Met als resultaat dat veel meer jongeren beter kunnen deelnemen aan de maatschappij. Ik heb zoveel kinderen zien groeien naar een gelukkig bestaan. Ze komen als kind en gaan als bijna volwassene de deur weer uit, en hebben dan enorm veel bereikt. We zijn meer dan onderwijs, we leveren echt een maatschappelijke bijdrage."

Zappen door de tijd

1998

Eerste steenlegging CSO de Prinsenhof!

1964

CSO de Zonnehoek bestaat 60 jaar.

Brand op VSO de Zonnehoek.

2023

2023

25 jarig jubileum Prinsenhof!

2023

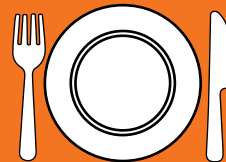

Leerlingen van de Boog winnen de 1^e prijs bij de Tree House Challenge.

Start samenwerking met de stichting St. Egidio. Elke maandag worden er door de leerlingen van de Boog maaltijden gekookt voor de daklozen in Apeldoorn.

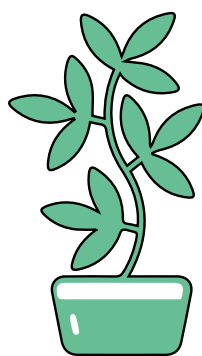
2010

2007

De Zonnehoek brengt een boek uit over onze leerlingen met autisme: Autist op Weg (in werkelijkheid).

2007

Opening van het nieuwe gedeelte van de Boog. De leerlingen hebben voor alle woningen in de Buizerdweg een bloembak gemaakt.

2012

Leerlingen halen met klusjes en verkoop tijdens de kerstmarkt 1.000 euro op voor 3FM Serious Request.

2023

CSO de Boog bestaat 40 jaar!

Prinses Maxima bezoekt "Samen muziek maken" in het Kristal.

2015

2012

Start van het jaarlijkse Fotografie project "Aut of the box" op de Zonnehoek. Elk jaar wordt er een expositie samengesteld: een succesvol project!

Mijn leerkracht is de beste!

Iedereen heeft wel zo'n leerkracht die je nét een beetje leuker vond dan de ander. Omdat je fan was van dezelfde voetbalclub, jullie humor op elkaar leek of omdat die leerkracht je goed begreep. Dat geldt ook voor de leerlingen van de CSO-scholen. We vroegen vier van hen naar hun favoriete leerkracht.

Shanayro & juf Heidie

Shanayro Mulder (12) leerde zijn favoriete leerkracht, juf Heidie Jansen, kennen in het laatste jaar van de SO de Zonnehoek. Inmiddels zit Shanayro op het VSO, maar zo nu en dan laat hij zijn gezicht nog zien op zijn oude school.

Shanayro: "Juf Heidie is een hele lieve juf en ik kon met haar lachen. Ze werd soms ook wel eens boos hoor. Maar dat moet ook wel, anders loopt de klas over je heen. Ik vond het fijn dat ze duidelijk was en dat ze goed dingen aan me kon uitleggen. Lezen vond ik wel eens moeilijk en dan hielp ze me en legde ze uit wat de moeilijke woorden betekenden.

Het leukste vond ik dat we soms uitjes hadden. Een keertje gingen we wandelen en toen trakteerde ze op ijs. Dat is mijn leukste herinnering."

Juf Heidie: "Het was in het begin best wennen voor Shanayro, want hij kwam pas bij ons op school in de eindgroep. Met behulp van humor werkte ik aan onze band. Langzaam maar zeker voelde hij zich steeds meer thuis en merkte hij dat hij hier mocht zijn wie hij is. Shanayro is heel puur en makkelijk om contact mee te krijgen. Soms komt hij nog even terug op school en dan springt hij op me af. Zo leuk!"

Esmee & juf Manon

Voor Esmee Drenth (17) is juf Manon van Weezel uit groep 8 van De Prinsenhof haar favoriete leerkracht. Vooral doordat Esmee nogal eens op gesprek moest komen, groeide hun band.

Esmee: "Ik was vroeger niet de braafste leerling. Ik kwam nog wel eens in de problemen en dan moest ik met juf Manon praten. Dat zorgde er wel voor dat ik haar ging vertrouwen. Ze begreep me goed en ze had geduld met me. Ik leerde van haar dat ik trots mag zijn op kleine stapjes die ik maak. En om niet weg te lopen bij situaties die me boos maken, maar om het juist aan te gaan. Eén van de leukste herinneringen

is het voetbaltoernooi. Juf Manon vroeg mij om als enige meisje in het team mee te doen. Natuurlijk hebben we gewonnen!"

Manon van Weezel: "Een goede band opbouwen met leerlingen is zo waardevol. Bij Esmee zeker, omdat ze het best lastig vond om zich aan regels te houden. Interesse hebben in Esmee hielp daar enorm bij. Vragen wat ze in het weekend gedaan had, hoe het thuis ging. Ik zorgde voor contactmomentjes met haar en ik maakte ook wel lol met haar. Dan loopt het ook beter als je een keer wel strenger moet zijn. Ik heb haar in dat jaar zien ontwikkelen tot een echte dame met een beter zelfbeeld. Geweldig om te zien!"

Mila & meneer Eggink

Voor Mila Molnar (19) is het alweer even geleden dat ze de lessen sociale vaardigheden van favoriete leerkracht Erik Eggink op De Boog volgde. Na een opleiding in de zorg werkt ze nu met dementerende ouderen. Tijdens haar pauze vertelt ze wat hem nou zo bijzonder maakte.

Mila: "Ik weet niet precies hoe hij het deed, maar hij zorgde voor een hele goede sfeer in de klas. Vroeger was ik best een stil meisje. In de lessen van meneer Eggink heb ik meer leren praten. Iedereen kon altijd bij hem terecht. In de les stelde hij ons allerlei vragen over wat wij vonden en hoe het met ons was. Daar praatten we dan met elkaar over. Omdat de sfeer altijd gezellig en veilig voelde, durfden de meesten iets over zichzelf te vertellen. Dat geldt eigenlijk voor de hele school. Ik kom er soms nog wel eens en dan zie ik gelijk weer hoe gezellig het er is. Wat ik vooral geleerd heb van meneer Eggink en de SoVa-lessen is om voor mezelf op te komen. Ik ben volwassener geworden dankzij hem en zijn lessen."

Erik Eggink: "Ik herinner me Mila als een lief, rustig meisje. Daar kun je er honderd van in de klas hebben. Ze was in het begin onzeker, maar op den duur kroop ze uit haar schulp. Ze had een positieve invloed op de rest van klas. Haar klasgenoten zagen dat je ook gewoon rustig en serieus kon zijn en dat je dan alsnog aandacht kreeg. Ze kreeg daardoor steeds meer aansluiting in de klas. Dat maakte haar weer zelfverzekerder. Een mooie wisselwerking dus."

Malou & juf Margreet

Malou van der Giesen (21) hoeft niet lang na te denken over wie haar favoriete leerkracht was op VSO de Zonnehoek. Juf Margreet Ferwerda is de gelukkigste. Vooral vanwege de leuke grapjes en het samen kletsen.

Malou: "Margreet is heel grappig. Samen met Henk Jan deed ze vaak gek. Dan gingen ze zich verkleden en stormden ze de klassen binnen. Ze hielp me ook als iets moeilijk vond. Margreet nam de tijd om dingen aan me uit te leggen. Ze leerde me ook om wat meer geduld te hebben. En om niet te lang te wachten met hulp vragen. Het leukste vond ik dat ik een keer met haar en haar hond mocht wandelen. Onderweg kletsten we lekker. Met Margreet kon ik makkelijk praten. Dan was ik het kwijt als ik ergens mee zat. Oh ja, en ik weet ook nog dat ze altijd Aromat op haar komkommer deed. Dat vond ik wel gek, hoor!"

Margreet: "We hadden inderdaad een mooie klik; we vertrouwden elkaar. Malou was in de klas een vrolijk en ontspannen meisje. Ze hield van grapjes maken. En wat ik me nog goed herinner is dat ze veel over dieren wist. Ik noemde haar wel eens een wandelende encyclopedie. Ik ben trots op hoe Malou zich heeft ontwikkeld. In de klas en ook tijdens haar stage. Het was bijzonder om een stukje mee te mogen lopen in haar ontwikkeling."

SO de Zonnehoek

SO DE ZONNEHOEK

SAMEN WAAR HET KAN,
APART WAAR NODIG!

Talenten voorbereiden op de toekomst!

Zeker, onze leerlingen zijn onze grootste prioriteit, maar we nodigen ook ouders en andere familieleden uit om deel uit te maken van onze schoolgemeenschap. In samenwerking met diverse organisaties brengen we betoverende theatervoorstellingen naar Apeldoorn, gericht op thema's waar ouders van kinderen met een beperking mee te maken hebben. Door het creëren van tijdschriften over ouders en hun kinderen met beperkingen vergroten we de bekendheid en brengen we mensen met elkaar in verbinding.

Cultuurprofiel school: muziek verbindt, zonder beperking!

Expertise in structuur en voorspelbaarheid!

Betoverende Kinderboekenweek: kunst, cultuur en feest!

KLEINSTEN AAN HET WOORD

JANNICK (11)

"Ik zit al sinds groep drie op deze school. Ik heb ADHD. Ik kan me nooit zo lang concentreren, behalve als ik game. Maar ik ga liever naar buiten. Ik bouw hutten en ik zit op free runnen. Laatst deed ik een dubbelfront op de mat. Dat is een soort flip maar dan twee keer. Dat is handig als ik later bij de politie ga werken, ik pak de boeven wel. Ik ga bijna naar de brugklas, ook op een speciale school. Daar kun je vakken doen als lassen en bouwen. Daar hou ik van. Mijn broer ging ook naar die school, hij werkt nu op de meldkamer bij de politie. Daar hoort hij allemaal spannende dingen. Dat lijkt mij ook heel leuk."

INTERVIEWS INTERVIEWS INTERVIEWS INTERVIEW

JESSLYNN (10)

"Mijn vorige school was een beetje te druk voor mij, omdat ik me niet zo goed kan concentreren. En daar was maar één juf, die niet altijd tijd voor mij had. Twee jaar geleden ben ik hier op school gekomen. Hier zijn veel juffen en meesters en dat vind ik fijn. Dan is er altijd iemand die me kan helpen. Ik kan steeds beter lezen. En ik vind rekenen en taal leuk. Af en toe ben ik best slim! Ik mag ook helpen met pleisters plakken, want ik ben heel zorgzaam volgens de juf. Later wil ik schoonheidsspecialiste worden. Dan kan ik iedereen mooi maken. Mijn neefje van acht zit ook op deze school. Hij is op dezelfde dag jarig als ik. En we rijden elke dag samen met de taxi, dat vind ik leuk. Wat ik ook heel leuk zou vinden, is als mijn zus me een keer van school komt halen. Ik ben heel dol op haar."

"LATER WIL IK IETS MET DIEREN DOEN"

ELIN (11)

"Op mijn eerdere school zaten heel veel kinderen in mijn klas. Het was heel druk en daar kreeg ik een vol hoofd van. Dan kan ik me niet concentreren. Het helpt dan als ik even kan tekenen, maar dat kon daar niet. Er zaten veel kinderen in de klas en de juf had daardoor weinig tijd voor mij. Hier zijn de klassen kleiner. En er zijn meer oplossingen als ik me niet kan concentreren, al zegt de juf soms ook dat ik het gewoon moet proberen om door te werken. En dan kan ik het! De kinderen begrijpen mij ook beter. Ik kan hier mezelf zijn. Later wil ik iets met dieren doen, liefst paarden. Als ik met een paard knuffel, word ik rustig. Ik ben echt een buitenspeelkind, ik vind dat het leukst. Rekenen en spelling vind ik minder, net als lezen. Ik kan me daar moeilijk op concentreren."

ESMÉE (10)

"Ik kan best goed leren, maar ik heb soms even rust nodig. Dan mag ik uit het raam kijken, tekenen of met de juf praten. Dat maakt het hier fijn. Ze kunnen me hier veel beter helpen. Als ik een vol hoofd heb, heb ik soms geen controle over mezelf. Dat is vervelend voor de mensen om me heen. De juffen zien dat vaak al aankomen, maar ik mag het zelf ook aangeven. Bewegen en sporten vind ik leuk, en judo. Dat kan ik hier ook doen. Ik kan hele goede worpen maken. Ik luister ook graag naar vrolijke muziek, daar word ik blij van. Soms mag ik muziek op het digibord spelen. Ik voel me hier veel blijer dan op mijn vorige school."

DYLAN (8)

"De laptop vind ik hier het leukst, want dan hoef ik niet zelf te schrijven. Dat vind ik wel leuk maar ook heel moeilijk. Met de lego spelen vind ik ook leuk. Ik maak huizen en auto's en ik heb een keer een vliegtuig gemaakt. Dat is echt heel moeilijk, dat kunnen de meeste kinderen van mijn leeftijd niet. Ik ben op deze school gekomen omdat ik op mijn oude school gepest werd. Omdat ik groter ben dan de andere kinderen. Dat zit in mijn brein gebrand. Bij het afscheid hadden we wel een kussensloop voor me gemaakt. Ze wisten niet dat ik het niet fijn vond. Zelf ben ik geen pestkop. Als ik iemand dom noem, bedoel ik dat aardig. Dat ze ervan kunnen leren."

Toen ik op deze school kwam, had ik niet zulk goed gedrag. Maar door de aandacht van de juf ben ik gaan bloeien. De juf vindt mij behulpzaam, omdat ik altijd kom waarschuwen als iemand gevallen is. De juffen en meesters hier zijn streng, maar dat heb ik nodig want ik luister niet zo goed. Maar dat gaat steeds beter!"

SVEN (8)

"Ik zat op een andere school maar daar vond ik het werk moeilijk. Ik had altijd te weinig tijd en moest mijn opdrachten afmaken voor ik naar buiten mocht. Daar werd ik verdrietig van. Hier word ik meer geholpen en de meesters en juffen begrijpen mij hier wel. Mijn leukste vakken zijn rekenen en schrijven. Ik kan heel mooi schrijven, al schrijf ik de letters andersom. Klokkijken vind ik nog leuker. En lezen doe ik ook graag. Ik lees spannende boeken en elke week de Donald Duck. Ik kan best veel, maar ik heb een beetje hulp nodig. De kinderen zijn hier wel een beetje anders. Ze moeten vaker op de denkplek maar dat willen ze dan niet. Dat vind ik soms vervelend. Je moet gewoon luisteren naar de juf!"

"IK VOEL ME HIER VEEL BLIJER"

STAGIAIRS VAN CSO ZIJN BELANGRIJK OP DE WERKVLOER

Niet alleen op school, maar ook daarbuiten vind je de leerlingen van CSO Apeldoorn. Bij allerlei verschillende stagebedrijven leren ze nieuwe dingen. Maar ook de bedrijven leren van de stagiairs! Zo'n stageperiode is voor de bedrijven net zo belangrijk als voor de leerlingen zelf.

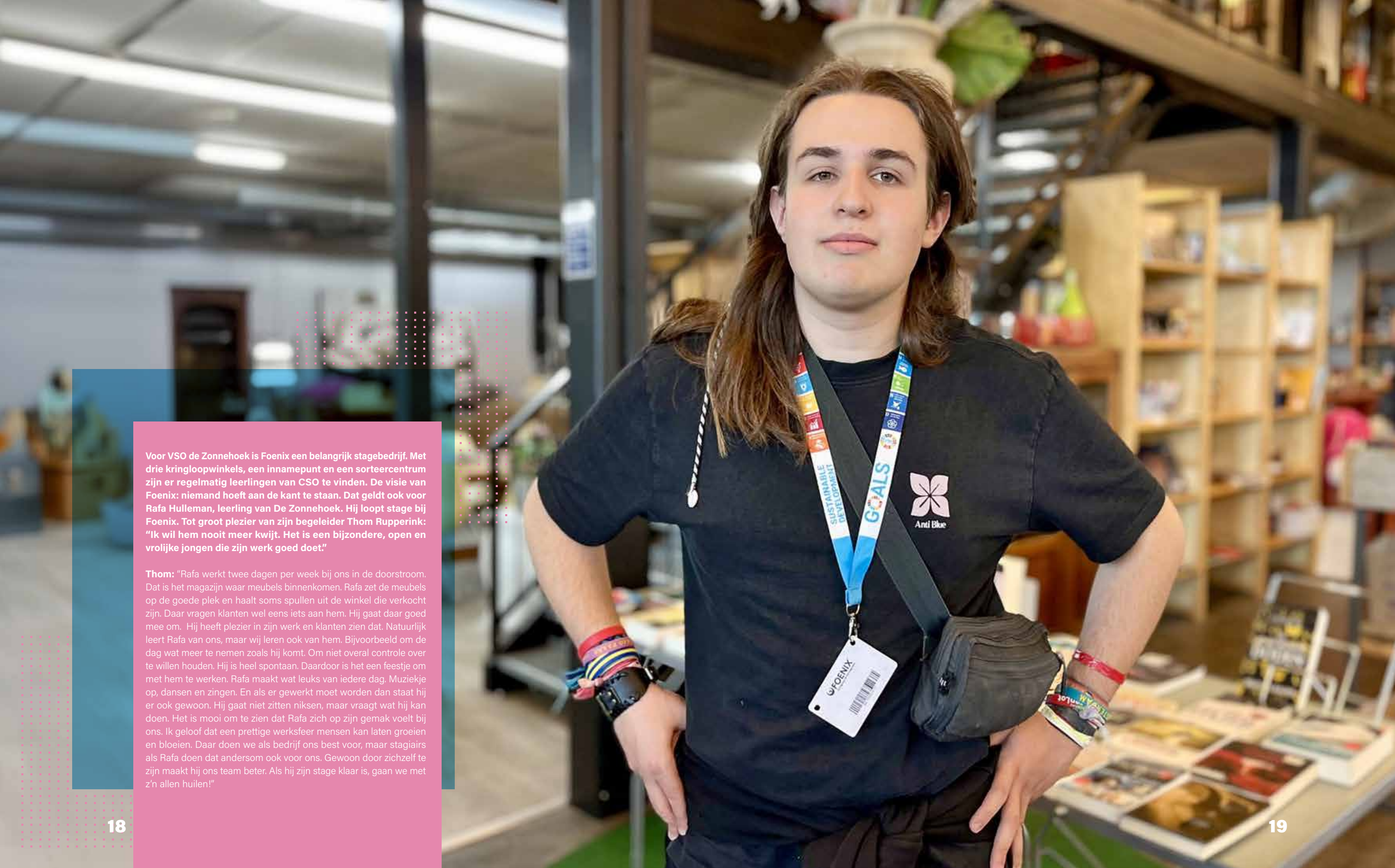
Werkleerbedrijf Lucrato heeft stage- en werkplekken voor mensen die extra hulp nodig hebben bij het vinden van betaald werk. Soms kunnen ze bij Lucrato aan de slag. Zo ook Joeri Faro, oud-leerling van De Boog. Zijn stage werd een vaste baan. Fijn voor hem, maar vooral ook voor Lucrato. Anke van 't Klooster is daar consulent beschut werken. Ze vertelt: "Joeri heeft afwisselend werk. Hij doet productiewerk en hij zorgt voor een goede kwaliteit van de producten."

Anke: "Joeri begon met productiewerk. Inpakken en barcodestickers plakken bijvoorbeeld. Dat doet hij nog steeds, maar hij helpt nu ook de praktijkbegeleider met kwaliteitscontroles. Dat is belangrijk werk. Onze opdrachtgevers betalen ons hiervoor en verwachten daar goed werk voor terug. Kwaliteit controleren past goed bij Joeri. Hij is heel precies, afspraak is afspraak en alles moet kloppen. Joeri spreekt anderen erop aan als er iets niet goed is. Als er iets niet recht zit of zo. Het mooie vind ik dat ze het van hem accepteren. Hij is één van hen en hij doet het heel goed. We zijn dus heel blij met Joeri's talenten. In de begeleiding heeft hij duidelijke afspraken nodig. Zo weet hij precies wat zijn werk is en wat bij een ander hoort. Soms moet je mensen extra aanmoedigen. Joeri moeten we eerder afremmen. Ik leer zelf ook van hem. Mijn werk is soms best druk en dan vergeet ik wel eens iets. Daar doe ik zelf niet zo moeilijk over, maar Joeri wijst me dan op onze afspraken: 'Hé, Anke. Denk je er nog wel aan? We hadden toch iets afgesproken?' Joeri is heel puur en eerlijk. Ik hoop hem te leren dat hij zich soms wat meer mag aanpassen aan de situatie. Hij leert mij om dingen op zijn manier te bekijken. Ik realiseer me dan dat ik niet alleen van mijzelf uit moet gaan."

Anne-Marie Terhorst staat aan het roer van Groenwerk. Dit hoveniers- en groenvoorzienersbedrijf biedt een veilige werkplek voor mensen die extra begeleiding nodig hebben. Acht jaar geleden maakte Anne-Marie via De Boog kennis met stagiair Kjeld ter Smitten. Hij werkt er nog, al is hij wel wat veranderd. Anne-Marie: "Kjeld kwam binnen als een schattig klein jongetje. Nu is het een zelfverzekerde vent die er echt staat."

Anne-Marie: "Kjeld stuurde me laatst een oude foto van hem. Hij stond op de foto met een taart die hij gekocht had omdat hij een contract kreeg bij Groenwerk. Toen was het nog een klein, schattig mannetje. Hij is zo gegroeid sindsdien. In de lengte, maar ook in zijn werk. Hij begon hier met een stage en daarna boden we hem een baan aan. Eerst als assistent van de voorman. Hij hielp bijvoorbeeld met schoffelen en harken. Nu is hij allround medewerker en draait hij helemaal mee in het bedrijf. Je kunt Kjeld prima alleen op pad sturen voor grotere klussen. Hij wil graag leren en daarom heeft hij zich zo ontwikkeld. Hij haalde zijn VCA VOL (een opleiding over veiligheid, gezondheid en milieu), hoogwerkerscertificaat en BE-rijbewijs. Binnenkort begint hij aan een cursus voor leidinggevenden. Het verhaal van Kjeld laat mij zien dat er vaak veel meer in mensen zit dan je denkt. Er wordt snel een label geplakt op mensen uit het speciaal onderwijs en over wat ze kunnen bereiken. Als je dat label loslaat en kijkt naar wie mensen zijn dan bereik je veel meer. Niet iedereen hoeft zulke grote stappen te maken als Kjeld. Soms zit het tegen en dat mag ook. Dat is menselijk. Maar elk succesje is mooi en is iets om dankbaar voor te zijn."

Voor VSO de Zonnehoek is Foenix een belangrijk stagebedrijf. Met drie kringloopwinkels, een innamepunt en een sorteercentrum zijn er regelmatig leerlingen van CSO te vinden. De visie van Foenix: niemand hoeft aan de kant te staan. Dat geldt ook voor Rafa Hulleman, leerling van De Zonnehoek. Hij loopt stage bij Foenix. Tot groot plezier van zijn begeleider Thom Rupperink: "Ik wil hem nooit meer kwijt. Het is een bijzondere, open en vrolijke jongen die zijn werk goed doet."

Thom: "Rafa werkt twee dagen per week bij ons in de doorstroom. Dat is het magazijn waar meubels binnenkomen. Rafa zet de meubels op de goede plek en haalt soms spullen uit de winkel die verkocht zijn. Daar vragen klanten wel eens iets aan hem. Hij gaat daar goed mee om. Hij heeft plezier in zijn werk en klanten zien dat. Natuurlijk leert Rafa van ons, maar wij leren ook van hem. Bijvoorbeeld om de dag wat meer te nemen zoals hij komt. Om niet overal controle over te willen houden. Hij is heel spontaan. Daardoor is het een feestje om met hem te werken. Rafa maakt wat leuks van iedere dag. Muziekje op, dansen en zingen. En als er gewerkt moet worden dan staat hij er ook gewoon. Hij gaat niet zitten niksen, maar vraagt wat hij kan doen. Het is mooi om te zien dat Rafa zich op zijn gemak voelt bij ons. Ik geloof dat een prettige werksfeer mensen kan laten groeien en bloeien. Daar doen we als bedrijf ons best voor, maar stagiairs als Rafa doen dat andersom ook voor ons. Gewoon door zichzelf te zijn maakt hij ons team beter. Als hij zijn stage klaar is, gaan we met z'n allen huilen!"

1 OP HET KONINGS COLLEGE MAG GELACHEN WORDEN!

Sommige kinderen met een autisme spectrum stoornis vallen tussen wal en schip. Zelfs in het speciaal onderwijs kunnen ze niet terecht en daardoor komen ze thuis te zitten. Op het KoningsCollege vinden ze wel een plek.

Het KoningsCollege is geen doorsnee school. Er zijn geen vaste leerprogramma's en schoolwerk maken is niet verplicht. Het is een plek voor middelbare schoolkinderen met autisme en internaliserende problemen. Dat wil zeggen dat hun problemen niet aan de buitenkant te zien zijn. Daardoor worden ze vaak niet gezien en op tijd geholpen. Ze zijn vastgelopen en hebben soms flinke muren om zich heen gebouwd. Daardoor zitten ze soms al jaren thuis. Hester Rijken en Hans Nieuwenstein van Autisme Steunpunt Apeldoorn geloven dat zij deze kinderen kunnen helpen. Daarom richtten ze op 6 februari 2023 het KoningsCollege op.

Plezier

Hoewel het KoningsCollege nog niet zo lang bestaat, lijkt de formule succesvol. Kinderen mogen op hun eigen voorwaarden wennen of deelnemen aan het schoolse bestaan, op welke manier dan ook. Uiteraard geholpen door het team van KoningsCollege. Hans: "De kracht van het KoningsCollege is de relatie die we met kinderen opbouwen. Juist deze kinderen hebben een goede antenne voor echtheid en oprechtheid. Daar zijn ze vaak in teleurgesteld en daarom sluiten ze zich af. Hier laten we zien dat ze ertoe doen." Hester vult aan: "Ze mogen zelf aangeven wat ze willen doen, waar ze willen zitten en met wie. Het is al goed dat ze er zijn. Dat sluit aan bij de behoefte van deze kinderen. Zelf kunnen bepalen wat er gebeurt, daar voelen ze zich veilig bij. Als ze dan na een tijd op hun gemak zijn, gaan we verder kijken wat mogelijk is. We werken aan het herstel van plezier op school en in het leven. Uiteindelijk is het doel dat ze uitstromen naar een andere school, opleiding of dagbesteding."

Klein blijven

Hester en Hans stonden in het begin zelf voor de klas. Hans "Zo ontdekten we wat werkt en wat niet." Het team van het KoningsCollege bestaat nu uit vijf mensen en zal nog iets groeien. Nu is er plek voor twaalf kinderen, dat kunnen er uiteindelijk 24 worden. Maar meer niet, vindt Hester: "We willen niet te groot groeien. Het voelt nu een beetje als een grote familie. Kinderen kunnen altijd bij ons binnenlopen. Ze komen iets drinken of zitten hier omdat ze de groepen te druk vinden. Dat kan allemaal." Hans: "Eén meisje komt hier elke dag. Maar zij wil niet bij de andere leerlingen zitten, dat vindt ze te druk. Dat kan alleen als je een klein schooltje bent."

Humor

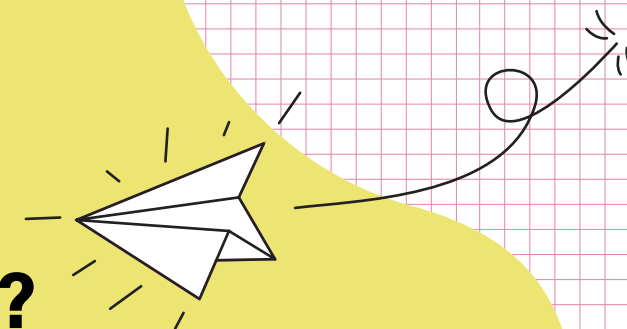
Dat het KoningsCollege ooit navolging krijgt, sluit hij niet uit: "Ons gedachtengoed willen we uiteindelijk wel delen, daar zien we de noodzaak van in. Maar we moeten het concept meer uitwerken om het goed te kunnen overdragen. Omdat we onze werkwijze per leerling aanpassen, is dat niet eenvoudig." Het geheim van het KoningsCollege? Hester: "Wij bouwen een relatie met kinderen op en humor is daarbij een belangrijk hulpmiddel. Dat onderscheidt ons van de aanpak van andere scholen." Hans vult aan: "We liggen vaak dubbel van het lachen met de ouders en de kinderen. Onlangs hadden we een intake met een zwaar depressieve jongen die al jarenlang op zolder leefde. Na tien minuten lag hij in een deuk. Zijn moeder wist niet wat haar overkwam."

We liggen vaak dubbel van het lachen met de ouders en de kinderen

'Hoezo lezen? Daar heb ik toch helemaal geen zin in!'

Daar sta ik dan, op het schoolplein met een licht geïrriteerde jongen. Hij gaat liever beestjes zoeken in de struiken dan in de klas te moeten lezen. Móeten, want als je ergens moeite mee hebt, lijkt het wel alsof je er nóg meer mee moet oefenen. En waar heb je dat lezen voor nodig als je gewoon met je handen wil gaan werken in de bouw of in de zorg?! Wie heeft school eigenlijk uitgevonden?

Maar... Ook meesters en juffen hebben weleens geen zin en vinden sommige dingen niet leuk. En zij hebben er nog wel voor gekozen om hier te werken. Als jij 's morgens het plein op loopt, denk je vast weleens: 'ik wou dat ik nog in bed lag.' Ook leerkrachten hebben op maandag weleens moeite om te beginnen; soms drinken ze dan extra sterke koffie zodat ze goed wakker worden. Dan kunnen ze iets beter tegen de herrie die jullie maken bij het binnenkomen.

Na de ene les moet je vaak direct weer verder met een volgende les. Terwijl je eigenlijk nog even wil kletsen! Of gewoon even helemaal niet wilt nadenken. Maar geloof het of niet, meesters en juffen hebben dat ook. Ook zij vinden het heerlijk als om 10 uur de bel gaat voor de pauze. Jij bent blij dat je even lekker naar buiten kunt om te spelen. De leerkrachten willen binnen even rustig zitten en even bijkomen van alle aandacht die ze aan jullie geven. Daarom willen ze in de pauze ook liever niet

"DE BATTERIJ VAN JE TELEFOON IS OOK SNELLER VOL ALS JE ER NIET DE HELE TIJD IETS OP DOET"

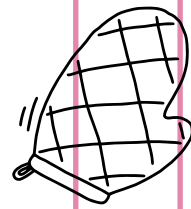
gestoord worden. Dan zijn ze straks weer helemaal klaar voor de volgende les. De batterij van je telefoon is ook sneller vol als je er niet de hele tijd iets op doet. Om 2 uur staan de meesters en juffen allemaal buiten op het plein. Om jullie uit te zwaaien. Om zeker te weten dat jullie veilig op weg zijn naar huis. Met de taxi, op je fiets of met je ouders mee. Maar dan zijn ze nog lang niet klaar met werken. Ze moeten overleggen met andere meesters en juffen. En ze moeten schoolwerk nakijken. Het duurt nog wel even voor zij zelf ook lekker naar huis kunnen.

Mocht je weer eens balen dat je naar school moet, bedenk dan dit: als je zestien bent, kun je bedenken wat jij écht leuk vindt om te doen. Dan hoeft je niet eens meer naar school. Maar het mag wel! Misschien ga je wel naar een school waar je met je handen leert werken. Of in de natuur. Of iets anders. Maar je juf of meester, die moet hier nog heel lang blijven. Echt wel zielig eigenlijk.

Maar nu je hier nog even rondloopt: let op, misschien heb jij wel een juf of meester die eigenlijk ook niet zo heel goed stil kan zitten. En hebben zij ook een fietsband of wiebelkussen nodig om energie kwijt te kunnen. Zie je dit: klop even aan bij mij of bij de directeur van je eigen school, dan gaan we dat regelen!

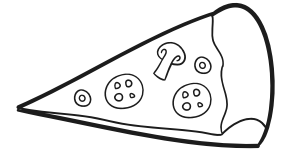
DE LEKKERSTE RECEPTEN VAN DE BOOG

IN DE KEUKENS VAN DE BOOG
LEREN LEERLINGEN HOE ZE
DE LEKKERSTE MAALTIJDEN
MAKEN. DEZE DRIE GERECHTEN
ZIJN FAVORIET, EN WILLEN ZE
GRAAG MET IEDEREEN DELEN.
JE MAAKT ZE HEEL MAKKELIJK
ZELF. NIET ZO'N KEUKENPRINS
OF -PRINSES? VRAAG DAN
OF IEMAND JE WIL HELPEN.
SAMEN KOKEN IS SOWIESO HET
ALLERLEUKST!

PIZZA

MET PAPRIKA EN SALAMI

IEDEREEN VINDT PIZZA LEKKER TOCH? EN ALS JE NIET ZO DOL BENT
OP SALAMI OF PAPRIKA, DAN DOE JE ER GEWOON IETS ANDERS OP!
CHAMPIGNONS OF PLAKJES HAM BIJVOORBEELD.

INGREDIËNTEN

PER PERSOON

100 gram (volkoren) broodmix

1 eetlepel margarine

60 ml lauw water

1 eetlepel bloem (om te strooien)

25 gram rode paprika in reepjes

25 gram salami (in plakjes)

2 eetlepels tomatensaus

40 gram geraspte kaas

Oregano

Zout

NODIG:

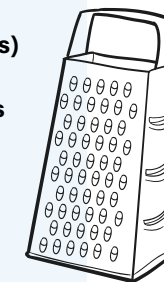
Bakpapier

Bakplaat

Beslagkom

Maatbeker

Snijplank

ZO MAAK JE HET:

Doe in de beslagkom de broodmix, margarine
en water. Kneed dit tot het de vorm van een bal
heeft.

Strooi een halve lepel bloem op het aanrecht.
Kneed daarop het deeg nog tien minuten lang
en maak er weer een bal van.

Doe de deegbal in de beslagkom en dek het af
met plasticfolie.

Verwarm de over voor op 200 graden (hetelucht)
of 220 graden (elektrisch)

Strooi het laatste restje bloem op het aanrecht
en maak van het deeg twee bollen. Druk de
bollen plat met je hand tot platte schijven van
ongeveer 15 centimeter doorsnede.

Leg bakpapier op de bakplaat. Leg de schijven
erop. Smeer met een lepel tomatensaus over het
deeg en bestrooi met kaas.

Verdeel de salami en de paprika over de pizza
en strooi er wat zout en oregano over.

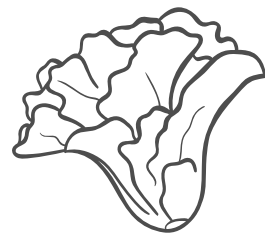
Schuif de bakplaat in de over en zet de
kookwekker op 15 minuten.

Serveer de pizza op een bord. Eet smakelijk!

"EET NIET TE
VAAK PIZZA, WANT
ER ZITTEN VEEL
ONGEZONDE VETTEN IN"

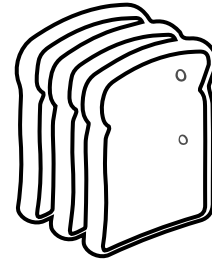
"Maar af en toe is het
wel heel lekker!"

CLUBSANDWICH

DEZE SANDWICH STAAT AL JAREN OP HET LUNCHMENU BIJ AMERIKAANSE RESTAURANTS.

WIL JE HEM IETS GEZONDER MAKEN, GEBRUIK DAN VOLKORENBROOD IN PLAATS VAN WIT BROOD. OF LAAT HET SPEK WEG.

INGREDIËNTEN

PER PERSOON

Twee blaadjes sla

Drie sneetjes casinobrood

Twee plakjes gebakken ontbijtspek

Twee plakjes ei

Twee plakjes komkommer

Twee plakjes tomaat

Halve eetlepel mayonaise

Peper en zout

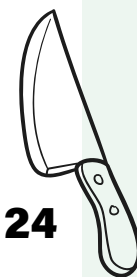
NODIG:

Snijplank

Broodmes

Groentemesje

Cocktailprikkers

ZO MAAK JE HET:

Was de sla en dep de blaadjes droog met wat keukenpapier

Rooster het brood. Dat kan in een broodrooster maar ook in een grillpan. Dan krijg je mooie streepjes op het brood. Haal het uit de pan.

Grill nu de plakjes spek in de pan. Als ze klaar zijn, leg je ze op een stukje keukenpapier. Zo lekt het vet eruit en blijven ze lekker knapperig.

Besmeer nu twee sneetjes brood aan één kant met mayonaise.

Leg op de besmeerde kanten de sla en de kipfilet, en daarop de spek.

Leg op de ene besmeerde boterham de tomaat en het ei. Op de andere leg je de komkommer.

Bestrooi met wat peper en zout (let op, het spek is ook al zout, dus niet teveel).

Pak het sneetjes brood dat nog niet belegd is en leg dit op het sneetje waar de plakjes ei op liggen. Leg nu deze twee sneetjes op het sneetje brood waar de komkommer op ligt.

Prik in twee hoeken een cocktailprikker. Snij de sandwich met een broodmes tussen deze prikkers door in twee schuine helften (dus snij van hoek naar hoek).

Leg op een bordje en versier het bord eventueel nog met wat sla.

"IN AMERIKA LEGGEN ZE VAAK CHIPS NAAST DE SANDWICH!"

GEBONDEN TOMATEN GROENTESOEP MET VEEL GROENTE

INGREDIËNTEN

VOOR EEN PAN SOEP

20 gram margarine

20 gram bloem

1/2 liter water

1 vleesbouillontablet

70 gram tomatenpuree

1 kleine ui

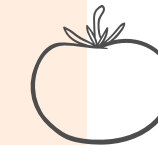
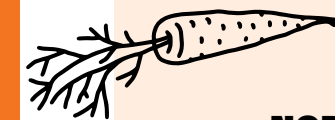
1/4 winterwortel

1/4 paprika

1/4 prei

3 champignons

3 takjes peterselie

NODIG:

Grote pan

Soeplepel

Kommen

ZO MAAK JE HET:

Maak de groenten en peterselie schoon en snijd in kleine stukjes;

Smelt in een pan de margarine. Als deze gesmolten is, voeg je de bloem toe. Blijf roeren tot een egaal mengsel ontstaat. Laat dit ongeveer drie minuten garen. Je hebt nu een roux gemaakt, dat is de Franse naam voor dit middel waarmee je soep kunt maken.

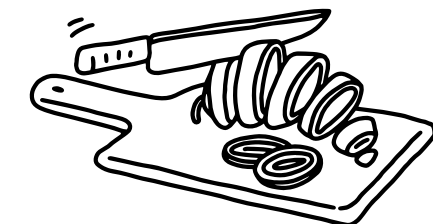
Voeg het water toe terwijl je goed roert en voeg de bouillontablet toe;

Breng de soep aan de kook;

Doe de gesneden groenten en de peterselie in de soep;

Laat de soep 10 min zachtjes koken;

Proef de soep en voeg zout en peper toe als dat nodig is. Serveer de soep in een soepkom.

"JE KUNT DE GROENTEN OOK EVEN KORT BAKKEN VOOR JE ZE IN DE SOEP DOET"

Hoera voor de hulpouders!

Achter de schermen verzetten ouders op de scholen van CSO Apeldoorn veel werk. MR-leden, leesouders, begeleiders bij uitjes... Het is onmisbare hulp voor de leerkrachten en de leerlingen. Maar ook de hulpouder krijgt er iets voor terug. Maak kennis met een aantal ouders die regelmatig in de CSO-scholen te vinden zijn.

Al een poosje is Joost, de zoon van Mariska Boomgaard, van De Prinsenhof af. Toch is Mariska nog elke week op school te vinden. Ze leest er met kinderen die daar wat hulp bij kunnen gebruiken. "Even een moment één-op-één met een kind. Ze écht zien. Dat is zo leuk. Het is helemaal tof als het lukt om ze naar een hoger leesniveau te krijgen." "Voordat ik leesmoeder werd op De Prinsenhof was ik lid van de ouderraad. Vossenjachten organiseren, een frietkar regelen, schoencadeautjes kopen; ik heb het allemaal gedaan. Betrokken zijn bij de school is voor mij een kernwaarde. Ik doe het niet alleen voor Joost, maar ook

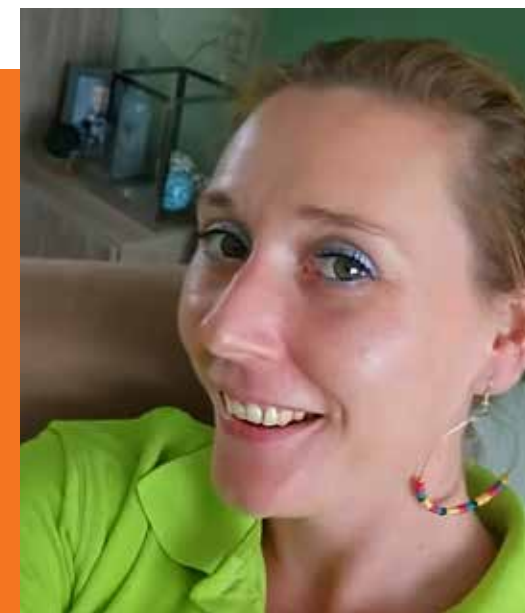
voor de school en de medewerkers. Ze werken hard en met zoveel liefde. Ik gun ze ondersteuning waar ze dat nodig hebben, zodat je met elkaar een positieve sfeer kunt vasthouden. Hoe je je tijd besteedt, is een keuze. Ik kan een paar uur op Insta scrollen, maar ik kies ervoor om een deel van mijn tijd te gebruiken om bij te dragen aan de school. Eerst in de ouderraad en later met lezen. Dat doe ik nu al zes jaar. Ik werkte vroeger zelf in het onderwijs en ik geniet ervan om op deze manier toch nog bezig te zijn met kinderen. Vooral als ze dan een leesniveau omhoog gaan. Dat is zo mooi!"

**"HOE JE JE TIJD
BESTEEDT, IS
EEN KEUZE"**

Corine Vos is een vast gezicht op De Boog. Niet alleen als moeder van Dave, maar vooral als 'juf'. Elke vrijdag begeleidt ze als vrijwilliger tweedeaars stageleerlingen in de kantine van De Boog. Corine: "Ik werk het liefste met de wildste leerlingen. Daar zie je de meeste vooruitgang." "De leerlingen moeten koffie en thee klaarzetten voor in de pauze, broodjes en kleine maaltijden maken en soms boodschappen doen. Daar help allemaal ik bij. De ene leerling kan het zelf, de ander heeft wat meer begeleiding nodig. Dat geeft niet. Je bent wie je bent en dat is meer dan prima. Het moet vooral leuk zijn. Ik geniet er zo van om dit te doen. Ik zie leerlingen als enorme stuiterballen binnenkomen en

op den duur hun plekje vinden. Het is mooi om daar een klein stukje van mee te mogen maken. Voor mij is het ook een uitje. Ik kan helaas niet meer werken, maar ik wil wel graag iets doen voor een ander. Daarom vind ik het fijn om betrokken te zijn bij De Boog. Ik leer er zelf ook van. Zelfbeheersing bijvoorbeeld. Er worden wel eens dingen gezegd die ik in de wereld buiten school niet zou pikken. Ik heb hier geleerd om het niet persoonlijk te nemen. Het is een reactie op de situatie. En ik vind het ook leuk dat ik allemaal nieuwe dingen mag bedenken. We gaan binnenkort bijvoorbeeld aan de slag met het thema 'Gezonde maaltijd'. Ik laat dan ook de leerlingen meedenken, want het werkt beter als ze er zelf achter staan."

**"VOOR MIJ IS HET
OOK EEN UITJE"**

**"IK VIND DAT
IK ALS OUDER
VERANTWOORDELIJK
BEN OM MEE TE
DENKEN"**

"Wat zijn zes avonden per jaar als dat betekent dat je mee kunt denken over de school waar je kind naartoe gaat?" Met die insteek begon Mariska van Valkengoed negen jaar geleden aan de MR op SO De Zonnehoek en later op VSO De Zonnehoek. Dit jaar gaat Mariska's zoon Niels van school en stopt Mariska met de MR. Ze blikt terug op een mooie, leerzame tijd. "Wij wonen in Nijkerk, dus we hebben best wat reisafstand naar de school. Even heen en weer om de klas te versieren of luizen te pluizen was gewoon niet handig. Maar ik wilde wel graag iets doen. Dus toen ik gevraagd werd voor de MR ben ik gaan kijken. Er was een hele leuke klik met de andere leden. En ik kon veel van de andere ouders leren. Ik zei ook ja omdat ik in de

MR kon meedenken. Wat is goed voor de kinderen, wat vinden ouders belangrijk, hoe informeren we ze over dingen? Ik was bij sollicitatiegesprekken met leerkrachten, kwaliteitsmedewerkers en directeurs. Dat vond ik in het begin best spannend. Wat kon ik nou toevoegen? Het was heel leerzaam. Ik leerde door te vragen en door goed op te letten wat iemand uitstraalt. Juist in het speciaal onderwijs is het belangrijk dat de kinderen zich veilig voelen. Niels zegt wel eens: "Als ik straks van school ben, hoef je ook niet meer naar de MR." Dat is zo, maar ik ga het ook missen. Door de MR krijg je een andere band met ouders en leerkrachten. Ik ben kind aan huis op de school; pak zelf koffie en ik ken de weg. Dat is straks voorbij."

**"IK BEN KIND
AAN HUIS OP DE
SCHOOL"**

Julian, de zoon Manuela Guerra, is bezig aan zijn laatste jaar op de basisschool. Al bijna net zo lang is Manuela betrokken bij SO de Zonnehoek. Al ruim acht jaar biedt ze praktische hulp op school en is ze lid van de Medezeggenschapsraad (MR) en de Gemeenschappelijke Medezeggenschapsraad (GMR). Ze kent de school dus van binnen van buiten. "Ik vind het belangrijk om actief te zijn in de school. Het geeft me de kans om de sfeer te proeven en om mee te denken." "Kerstbomen optuigen, mee met schoolreisje en luizenpluizer. Ik heb van alles gedaan sinds Julian op De Zonnehoek zit.

Een mooie manier om in de school te kijken. En ik kon stiekem bij Julian naar binnen loeren. Je ziet nog eens extra wat een warm bad het is. Hoe moeilijk de dag ook is, de volgende dag staan de leerkrachten er gewoon weer met enthousiasme. Heel knap vind ik dat. Toen Julian een poosje op school zat, werd ik gevraagd voor de MR en later voor de GMR. Bij de MR ben ik meer op inhoud betrokken dan bij de praktische hulp. Je kunt er onderwerpen belichten vanuit het standpunt van ouders. Je kunt een heleboel vinden van wat er besloten wordt, maar in de MR heb je zelf een stem. Ik vind dat ik als ouder mee moet denken."

CSO Apeldoorn is in de regio een sterke aanbieder in specialistisch onderwijs. Hoe bijzonder en speciaal een leerling ook is: CSO Apeldoorn gelooft dat er in onze maatschappij plaats is voor iedereen.

Samen bieden we een veilige schoolomgeving, waar je rust en vertrouwen vindt. Iedereen kent elkaar; je mag zijn wie je bent. Elke dag opnieuw.

Op onze scholen bieden we leerlingen een plek waar ze zich gehoord en gezien voelen. We bereiden de leerlingen voor op een toekomst die bij hun past. Tegelijkertijd kijken we waar de samenleving behoefte aan heeft.

Zo gaan we op zoek naar passend vervolg waar we trots op kunnen zijn!

Zijn wie je bent

